

چون عیسی از آن مکان می‌رفت، دو کور فریاد کنان در عقب او افتاده، گفتند: «پسر داودا، بر ما ترحم کن!» و چون به خانه در آمد، آن دو کور نزد او آمدند. عیسی بدیشان گفت: «آیا ایمان دارید که این کار را می‌توانم کرد؟» گفتندش: «بلی خداوندا.» در ساعت چشمان ایشان را لمس کرده، گفت: «بر وفق ایمانتان به شما بشود.» در حال چشمانشان باز شد و عیسی ایشان را به تأکید فرمود که «زنهار کسی اطلاع نیابد.» اما ایشان بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت دادند. و هنگامی که ایشان بیرون می‌رفتند، ناگاه دیوانه‌ای گنگ را نزد او آوردند. و چون دیو بیرون شد، گنگ، گویا گردید و همه در تعجب شده، گفتند: «در اسرائیل چنین امر هرگز دیده نشده بود.» لیکن فریسیان گفتند: «به واسطه رئیس دیوها، دیوها را بیرون می‌کند.» متی ۹: (۲۷-۳۴)

"مصرّ بودن و پیگیر بودن"

اینجا دو کلید اصلی رو داریم برای رسیدن به هر چیزی که ارزش رسیدن داره: "اصرار و پیگیری" اگر ما ناامید بشیم و از این شاخه به اون شاخه بپریم احتمالاً هیچ وقت به جایی نمی‌رسیم. به جاش بیایید که مصرّ باشیم در جستجوی اراده خداوند و با تمام وجود پیگیر این باشیم که اراده او به انجام برسه و نه اراده ما.

به اون دوتا نابینا فکر کنید که از مسیح خواستن که اونها رو شفا بده. اونها مصرّانه به دنبال او می‌رفتند و در لحظه‌ای که با مسیح روبرو شدن، مسیح از اونها پرسید: "آیا ایمان دارید که من قادر به شفا دادن شما هستم؟" عیسای مسیح برای اونها دعا می‌کنه تا چشماشون باز بشه و بینا بشن و این امر انجام میشه. اونها شادی کنان به راه خودشون رفتن و قلبشون پر از شادی بود برای اینکه ایمان اونها به خداوند واقعی و اصرار اونها در ایمانشون باعث بازگشتن بینایشون شد و شفای روح و جسم رو برای اونها به ارمغان آورد. "متی ۹: ۲۷-۳۰"

ما دو راه بیشتر نداریم، یا ایمان داشته باشیم که خداوند جواب دعا رو میده یا اینکه بگیم که همه اینها به صورت تصادفی اتفاق افتاده. ولی به عنوان یک مسیحی ما نمی‌تونیم به این تفکر که همه این اتفاقات و کار کردن‌های خداوند تصادفی هست ادامه بدیم. ما به عنوان خادمین و فرزندان خداوند حقیقی باید در دعا کردن مصر و پیگیر باشیم. اگر مصرّانه در بزیم در باز خواهد شد.

کلبه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به انستیتو کتاب مقدس پارسیان است و استفاده از آن بدون ذکر نام ناشر ممنوع می‌باشد.

خداوند ما دعای راسخ با قلب پاکِ ایمانداران رو ارج می‌ذاره. این باید برای ما یک سبک زندگی باشه تا در هر موضوعی اول اراده خداوند رو بجوییم و بعد مصّرانه پیگیر باشیم در دعا کردن تا خداوند جواب رو بده. اگر در یک آزمایش روحانی هستیم با توکل به قوت خدا از اون آزمایش گذر می‌کنیم. این یک مسئله عادی در زندگی هر ایمانداری هست که در طول زندگی با موانع و سختی‌ها روبرو بشه و هر بار باید با ایمان به اراده خداوند منتظر کمک خداوند باشیم و با ایمانی راسخ با قوت خداوند از این مانع رد بشیم. هیچ چیز هیجان انگیزتر از این نیست که ببینیم که خدای پدر در زندگی ما فرزندان خودش کار میکنه. ما باید تشویق بشیم که با دعای مصّر و پیگیرانه به هر رویایی که طبق اراده خداوند هست می‌رسیم و می‌تونیم خادم و فرزند سربلند خداوند باشیم.

پدر جان، وقتی که من خسته خاطر و از خود راضی میشم، کمکم کن مصّرانه در دعا به حضور تو پیام تا طبق اراده تو به این احساسها غلبه کنم. آمین!

